

næste. Dog er Report-Penge som Regel noget dyrere, thi medens ultimo-Penge gerne udlaanes mod Deponering af Værdipapirer og med en Margin af 10—20 pCt., bliver der ved Reporterings ydet Værdipapirets fulde Kursværdi. I Tyskland er desuden Stempelafgiften højere for Report- end for Lombardforretninger.

Naar *Blankosælgeren* (Baissespekulanten) ikke har Lyst til eller ikke er i Stand til at levere de Stykker, han har solgt, vil han i Tilstedeværelsen af Reporten have et Middel til at holde sit Engagement gaaende til næste Termin. Hvis Køberen ikke vil bevilge ham denne Frist, søger han en Trediemand, som er i Stand til at laane ham Papirerne, altsaa »reportere« ham *Stykker* i Stedet for *Penge*. I Stedet for at søge en Kapitalist vil han søge en Ejer af den paagældende Sort Papirer, og har denne Brug for Penge eller mener med kontante Penge at kunne gøre bedre Forretninger i den kommende Maaned end ved at ligge stille som Rentenyder af det paagældende Papir, vil han udlaane Stykkerne imod at modtage den Sælgeren tilkommende Købesum for atter at tage Papirerne tilbage ved den næste Likvidationstermin. Da ogsaa dette juridisk formes, ikke som et Laan, men som et *Køb* med *Tilbagesalgsforpligtelse* for Blankosælgeren, udtrykkes det paa Pariser Børsen ved »a/v« : acheter, vendre (købe, sælge).

Da den, som udlaaner Stykkerne, til Gengæld erholder deres Værdi i Kontanter og altsaa indtil næste Termin kan frugtbar gøre disse Penge, er det ganske naturligt, at han maa betale Blankosælgeren »Reporten«, ganske som om denne virkelig var en Reportør.

Rundt omkring paa de store Børser søger der, som bekendt, til Report-Forretningen store flydende Kapitaler, som ønsker en sikker Anbringelse for kortere Tid. Som nævnt kan Fortjenesten være stor, naar Report-Satserne paa Grund af Penges Knaphed er høje og Hausse-Engagementerne overvejende — men naar der omvendt er stor Pengerigelighed og Stykkemangel, bliver Report-Satserne billige.

En særlig stor Stykkemangel i et Værdipapir kan endogsaa fremkalde en usædvanlig Billighed paa Report-Penge: man taler i saa Fald om en *déport* eller, som det hedder paa Pariser Børsen: »B« : Bonification à l'acheteur — fordi det da er Indehaveren af Stykkerne (med andre Ord: Køberen eller Hausse-Spekulanten), som lader sig betale en vis Sum for at laane sine Papirer til Blankosælgere, saaledes at »Reporten« bliver Prisen for at leje det paagældende Papir.

Naar der er solgt et Overmaal af Papirer in blanco, og ved Likvidationen de Kapitalister, som har budt Baissespekulationen Skak, vægrer sig ved at prolongere og fordrer Levering, er Sælgerne nødsagede til at laane de manglende Stykker hos virkelige Ejere, og naar disse ikke har Brug for Penge, vil de ganske naturligt kun udlaane deres Stykker mod en passende Fortjeneste: dette er *Deporten*.

Naar en *Deport* opstaar, bringer altsaa ligefrem Baissisten et pekuniært Offer for at faa overladt Stykkerne mod Kontanter. Selve dette at en *Deport* opstaar, viser saaledes, at det er knapt med Stykker, eller at de er koncentrerede paa faa Hænder, eller at der bestaar et overordentligt stort Baisseengagement.

Som Regel vil det dog kun være nødvendigt for Baissisten at overlade Stykkeudlaaneren den herfor indbetalte Valuta til en forholdsvis lav Rentefod. Er Rentesatsen